

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

**VNITŘNÍ NUTNOST PROJEVU A TVŮRČÍ PROCES
JAKO CESTA K
SEBEREALIZACI INTROVERTA ČI EXHIBICIONISTY?**

Kristýna Šraierová

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Ilustrace a grafika

Specializace Malba

Bakalářská práce

**VNITŘNÍ NUTNOST PROJEVU A TVŮRČÍ PROCES JAKO
CESTA K
SEBEREALIZACI INTROVERTA ČI EXHIBICIONISTY?**

Kristýna Šraierová

Vedoucí práce: Doc. akad. mal. Aleš Ogoun

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

Prohlašuji, že jsem práci zpracoval(a) samostatně a použil(a) jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2015

.....

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych poděkovala své rodině a přátelům za podporu a ateliérovému vedoucímu panu Doc. akad. mal. Alešovi Ogounovi za rady, podněty a připomínky při průběžných konzultacích. a dále své rodině a přátelům za podporu.

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE.....	1-2
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY.....	2-3
3 CÍL PRÁCE.....	4
4 PROCES PŘÍPRAVY.....	4-6
5 PROCES TVORBY.....	6-7
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA.....	8
7 POPIS DÍLA.....	9-10
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR.....	10
9 SILNÉ STRÁNKY.....	11
10 SLABÉ STRÁNKY.....	11
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	12-13
A) Knižní a periodická literatura.....	12
B) Internetové zdroje.....	13
12 RESUMÉ	14-15
13 SEZNAM PŘÍLOH	16 -28

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Ve své tvorbě se věnuji několika tématům, která se mají tendenci opakovat .

Maluji především figurativní obrazy. Fascinuje mě člověk jako téma, lidské tělo, jeho nekonečná variabilita, amorfnost tvarů, možnosti pohybu, ve spojení s duší, emocemi, pocity. Od malička se učíme číst ve tvářích, co znamenají gesta, být empatický, vytušit, co cítí druhý, aniž by použil slova. Tyto znalosti se snažím využívat ve svých obrazech. Vzniká tak jakýsi tichý dialog mezi divákem a dílem.

Také se věnuji autoportrétům. Většinou se snažím vyjádřit něco, co cítím, proto se naskytuje moje osoba jako nejvhodnější. Kupříkladu podívejme se třeba na Fridu Kahlo, která se ve své tvorbě věnovala hlavně autoportrétům. Z jejich obrazů můžeme vytušit, v jakém citovém rozpoložení se nachází i některé události, které ji provázeli. O něco podobného se snažím i já ve svých autoportrétech. Jako příklad ze svých děl bych uvedla diptych „Já v Portu“ (viz příloha 1). Jedná se o scénu z bytu v Portu, kde jsem bydlela během své Erasmus stáže na tamní škole. Ležím v obývacím pokoji na pohovce a sním. Většina lidí, s kterými jsem se bavila, byli schopni dobře odhadnout emoce, které jsem cítila. Byla to melancholie, která je mi blízká.

Pohyb je další téma, kterému se věnuji již delší dobu. Fascinuje mě myšlenka, převedení hybného objektu do statického prostoru obrazu. Na začátku jsem malovala pouze zastavení v čase, jako například u obrazu Akrobat (viz příloha 2). Přestalo mi stačit pouze zastavit hýbající se objekt, chtěla jsem vyjádřit delší časový úsek pohybu, čemuž se věnuji také ve své bakalářské práci. Pohyb mi připadá vyjádřením tohoto zrychleného světa, neustále se někam přemisťujeme, spěcháme, jen málokdy setrváme v klidu na jednom místě.

V obrazech většinou pracuji se zasazením postavy do prostoru. Kupříkladu v obrazu Rajská zahrada. V té době jsem brala architekturu jako čistě popisnou, doplňující prostředí a myšlenku.

Vždy jsem se snažila zachovat zákony a souvislosti v ní. Můj pohled se změnil až minulý semestr při tvorbě obrazů inspirovaných Danielem Pitínem (viz příloha 3). Daniel Pitín je jeden ze současných známých českých umělců. Prostředí na obraze si vytváří sám jako filmovou scénu, vybírá objekty z různých míst, spojuje je do sebe a vynechává, co je pro něj nepodstatné. Tento pokus, mě velice osvobodil ve výstavbě prostoru obrazu, což mělo vliv na mou bakalářskou práci.

2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Vnitřní nutnost projevu a tvůrčí proces jako cesta k seberealizaci introverta či exhibicionisty? Je poněkud komplikovaný název mého tématu bakalářské práce. Pojala jsem ho jako cyklus obrazů, kterými se snažím vyjádřit důležité chvíle, které jsem zažila během uplynulého roku. Myslím, že můj věk je spojen s hledáním sama sebe a cesty kudy se vydat. Připadalo mi zajímavé projevit své pocity a situace pomocí obrazů.

V mé tvorbě je prvotní vždy myšlenka, pocit či názor, který se snažím sdělit. Dalo by se říci, že tato série je jakýsi deník, kam místo inkoustem na papír zaznamenávám štětcem na plátno.

V zimním semestru jsem odjela na Erasmus program do Portugalska studovat na Faculty of Fine Arts Univerzity v Portu. Člověk se ocitne sám uprostřed cizí země, bez zázemí, bez přátel, rodiny a bez své minulosti. Postupně jsem začínala poprvé poznávat samu sebe, své vlastní já, kdo doopravdy jsem bez vlivu svého okolí. Bylo to velice zajímavé a zároveň až trochu děsivé. Výstižně to popisuje úryvek z knihy Milana Kundery Nesnesitelná lehkost bytí:

„Snažila se vidět skrze své tělo sebe. Proto stála tak často před zrcadlem. Jelikož se bála, aby ji přitom nepřistihla matka, měly její pohledy do zrcadla ráz tajné neřesti. K zrcadlu ji nepřitahovala

ješitnost, nýbrž udiv nad tím, že vidí své já. Zapomínala, že se dívá na palubní desku tělesných mechanismů. Zdálo se jí, že vidí svou duši, která se jí dává poznat v rysech její tváře. Zapomínala, že nos je jen vyústění hadice na přívod vzduchu do plic. Viděla v něm věrné vyjádření své povahy.“¹

Přirovnala bych zrcadlo ke svému plátnu. Do tohoto cyklu jsem se snažila vložit sama sebe, co chci projevit, co cítím a zažívám.

Zamýšlela jsem se i nad otázkami, zda jsem introvert či extrovert, ale upřímně si myslím, že od každého něco. Člověk v tomto středu se nazývá centrovertem. Řekla bych, že převážná většina z nás se nachází v tomto středu. Vystihuje to úryvek z knihy *Introverti a Extroverti*: „Jako extroverti budete někdy introvertní a jako introverti zase extrovertní.“²

Za exhibicionistu se nepovažuji, ale myslím, že občas jsme jím každý, když jsme ve svém bezpečí obklopeni přáteli a blízkými a cítíme se natolik svobodně a nezranitelní, že se nebojíme projevit se bez zábran.

Nakonec nezáleží, jestli je člověk introvertem, extrovertem, exhibicionistou či něčím jiným, každý z nás má vnitřní nutnost projevu.

¹ KUNDERA, Milan. *Nesnesitelná lehkost bytí: román*. Vyd. 2. V Brně: Atlantis, 2006, s. 51. ISBN 978-80-7108-281-1

² LÖHKEN, Sylvia. *Introverti a extroverti: jak spolu vycházet a vzájemně se doplňovat*. 1. české vyd. Praha: Grada Publishing, 2014, s. 241. ISBN 9788024752983.

3 CÍL PRÁCE

Uvnitř Nás něco těká, pocity, myšlenky, touhy.... ale jak to převést v něco viditelného, hmatatelného?

Často se objeví v hlavě představa, vize, jak danou věc zpracovat, avšak někdy se její realizace zdaří a jindy ne.

Mým cílem tedy bylo dát mým pocitům formu. Něco, co je tak abstraktní jako myšlenka, změnit v něco stálého a trvalého, ale stejně pomíjivého jako jsme my samotní.

Na začátku tedy byla otázka jak? Cíl, byl nalézt na to odpověď.

4 PROCES PŘÍPRAVY

Uvědomila jsem si, že často své pocity vyjadřuji pohybem, gesty nebo tancem, nebo si je představuji ve své hlavě. Rozhodla jsem se tedy opět do své práce zapojit tuto problematiku.

Základem obrazu pro mě byl člověk a to sice přesněji řečeno já. Původně jsem zamýšlela použít modely, ale došlo mi, že já nevím, co se odehrává v jejich hlavách a snažím se vyjádřit to, co se odehrává uvnitř mě samotné. Sám se sebou jste pořád, neustále se vidíte kolem sebe v odlescích vitrín, v kalužích, pronásledujete se, aniž byste chtěli, jako svůj stín.

Začínala jsem od kresebných skic. Kreslila jsem sebe, a co ze sebe vidím. Věděla jsem, že na začátek si musím vybrat něco jednoduchého a tak jsem zvolila ruce.

Začínala jsem liniemi, poté zkoušela pastely a barvy (viz příloha 4-9). Skici nevyjadřovaly to, co jsem chtěla. Nemohla jsem dlouhou dobu najít formou, jak zpracovat své myšlenky malbou. Měla jsem problém, že návrhy byly moc popisné, ale pocity jsou abstraktní a tyto dva světy se mi nedařilo sloučit.

Během své stáže v zimním semestru jsem pracovala na projektu „movement“ (pohyb) a konzultovala jsem s profesorem Pedrem Francisco Fernandes da Silva Maia. Nosila jsem mu ukazovat své kresby a malby. Poradil mi, abych si zkusila udělat ilustrační fotku v pohybu, že uvidím, co oko normálně nevidí. Nejdříve jsem se tomu bránila, protože fotografii jsem se snažila vyhnout, ale nakonec jsem to zkusila. Oba jsme se shodli, že v těch fotkách je prozatím více než v kresbách a malbách, o které jsem se pokoušela. Změnila jsem tedy na čas médium na fotografii.

Vytvořila jsem tedy cyklus fotografií (viz příloha 10). Fotila jsem autoportréty v pohybu na různých místech, až jsem se vrátila zpátky na začátek k jednoduché fotografii svých rukou. Nakonec to pro mě byla jakási malba. Pomocí dlouhého času uzávěrky (1-8 sec) vznikaly fotografie, které byly jakýmsi obrazy vytvořenými pohybem mých rukou.

Myslím, že odvrácení k jinému médiu mi pomohlo v hledání. Byl to pro mě jakýsi průzkum pohybu, který nemohu vidět, ale mohu jej zaznamenat.

Věděla jsem, že chci využít šumu z pohybu ve fotografii i v malbě. Otázkou bylo, jak tento efekt převést na plátno. Podobné problematice se věnuje ve svých malbách Gerhard Richter. Maluje na základě fotografií hyperrealistické obrazy, kde zobrazuje tento šum a tím docílí pocitu pohybu. Věnuje se také abstrakci. Já jsem vlastně chtěla zvolit cestu mezi tím. Chtěla jsem zachovat něco z reality – samu sebe a zároveň vytvořit abstraktní prostředí.

Problémem bylo, že jsem se stále až moc soustředila na realitu, která ale dostatečně nevystihovala, co jsem se dílem snažila sdělit (viz příloha 12-17). Mým cílem se stalo najít cestu k abstraktnější formě malby.

Moji snahu vystihuje citace z katalogu putovní futuristické výstavy po velkoměstech z r 1912, ve které italští futuristé ostře reagují na státnost kubismu:

„Malovat klidný model je absurdní a lze to nazvat duševním sprostáctvím. Umělec musí vyjádřit neviditelné, to, co se hýbá a žije

za klidně situovaným předmětem, to, co je napravo a nalevo od nás i za námi, nikoli malý kvadrát života, který je uměle uzavřen jako divadelní scéna.“³

5 PROCES TVORBY

„Rovina obrazu je jakýmsi oknem, jímž má pozorovatel vidět imaginární prostor obrazu.“⁴

Nakonec jsem našla výtvarnou cestu, jak se vyjádřit. Vystavěla jsem prostor pomocí barevných ploch, které se různě překrývají (viz příloha 18-19).

Inspirovali mě itaľští futuristé kupříkladu Lyonel Feiningerem, Lászlo Moholy – Nagy, Gino Severini, Giacomo Balla a Umberto Boccioni.

„Futuristé soudili, že skutečné drama předmětu se dá výtvarně postihnout jen pronikáním rovin reality.“⁵

Jak jsem již v předchozích bodech zmínila, figura má v této sérii reprezentovat mě (až na výjimku - u jednoho z obrazů symbolizuje neznámého člověka). Plochu figury v pohybu rozbívím do malých barevných plošek.

Kompozice vznikala někdy pomocí evokace reality, jindy pouze z představivosti a občas se měnila během tvůrčího procesu.

Ve chvíli, kdy jsem dostávala od svých spolužáků neustálé dotazy, co obraz má symbolizovat, začala jsem pochybovat. Snažila jsem

³ KONEČNÝ, Dušan. *Futurismus*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1974, s. 18.

⁴ WELTONOVÁ, Jude. *Jak vnímat obrazy*. 1. vyd. Bratislava: Perfekt, 1995, s. 5. ISBN 80-85261-81-2.

⁵ KONEČNÝ, Dušan. *Futurismus*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1974, s. 20.

se vyjádřit něco, co je možná pro ostatní neviditelné. Je to tedy ta správná cesta? Je těžké mít od svých obrazů odstup a vnímat je nezaujatě.

Cestu ven ze svých pochyb jsem našla v knize *Dějiny Malířství*:

„Na začátku stojí „citové hnutí duše umělce.“ Tento počitek vyjádří malíř v uměleckém díle. Obraz pak vyvolá určité pocity v divákovi a odpovídá tak za „citové hnutí divákovy duše“. Přitom záleží na každém jednotlivci, co v obraze vidí a jakým směrem zaměří své specifické pocity při jeho pozorování. To znamená, že určení významu, dodání individuálního smyslu, záleží na divákovi samém. Umělecké dílo se tak stává inspirující předlohou, která si však neklade za úkol předávat moudrost a pravdu, nýbrž chce být příležitostí, jak upozornit diváka na jeho vlastní „vibrace duše“, jak je probudit.“⁶

Uvědomila jsem si, že není podstatné, jestli dostanou odpověď, protože kdyby ji nedostali, museli by si ji nalézt sami. V galerii u každého obrazu také nestojí autor, aby zodpověděl Vaše dotazy. Umění celkově je o interpretaci diváka, ať už se to týká díla výtvarného, literárního anebo jiných. Záleží na tom, jak každý z nás dílo čte.

⁶ KRAUSSE, Anna-Carola. *Dějiny malířství: od renesance po současnost*. Vyd. 2. Praha: Slovart, c2008. ISBN 978-80-7391-056-3

6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Jako podklad jsem si zvolila našepsované plátno vypnuté na dřevěném rámu. Rozměry jsem si vybrala podle námětů. Důležitým prvkem v sérii je pohybující se figura. Velký formát jsem volila z důvodů vyznění postavy v prostoru.

Obrazy jsou namalovány akrylovými barvami, především Umton a kombinované s dalšími značkami.

Malovala jsem lazurní technikou, tzn. postupné nanášení tenkých transparentních vrstev barvy, které se navzájem překrývají a vytváří tak další jemné barevné tóny.

Akryl je původně krycího rázu, dnes již však je vše jinak. Výrobci se snažili akrylové barvy přizpůsobit poptávce tak, aby se vyrovnaly jiným malířským médiím. Dnes tedy poskytuje širší využití. Lze je použít k lazurám, pastózním nánosům, docílit efektu podobnému akvarelu či olejomalbě.

Výhoda je v rychlém schnutí, toto médium umožňuje nanášet barvy v rychlém sledu, aniž by hrozilo jejich smíchání s jednotlivými vrstvami. Stinnou stránkou je, že některé barvy po zaschnutí mění svou barevnou intenzitu a jeví se pak tmavší než při jejím nánosu. Záleží na podkladu a jeho savosti.

Jako imprimaturu jsem použila modrou barvu, u jednoho z obrazů jsem zkusila nanášet lazury přímo na plátno, ale nedosahovalo to efektu, který jsem hledala, barvy pak na bílém podkladu byly až příliš intenzivní.

7 POPIS DÍLA

Výsledné dílo je soubor čtyř obrazů. Každý z nich reprezentuje moment v mém životě z tohoto roku, který byl pro mě významný.

První obraz reprezentuje vstup do nového. Postava náznakem pohybu otevírá dveře a před námi je žluté světlo z nového poznání, které je někdy krásné, hřejivé a jindy nebezpečné, ale to předtím nevíme, jediné, co víme je, že nás přitahuje. Postava vkráčí na hranici mezi starým a novým světem.

„Takový krok znamená vždy překročení hranice a vyjadřuje od nás, abychom se odpoutali od něčeho obvyklého, důvěrně známého a odvážili se toho, co je nové a neznámé.“⁷

Druhý obraz má symboliku opakování. V životě Nás všech je to přirozený koloběh. Někdy se vydáváme jinou cestou, aby tentokrát vše bylo jinak, a pak zjistíme, že se opět vracíme do bodu, odkud jsme vyšli. Jindy se snažíme opakovat minulost úmyslně. Postava vlevo symbolizuje minulost, bod, z kterého jsme vyšli, proto vidíme pouze její záda. Zatímco figura vpravo naopak vyjadřuje přítomnost, do které jsme se dostali a už za rohem skoro vidíme na začátek té cesty.

Třetí obraz je symbolikou střetnutí. Ať už budeme setkání dvou lidí nazývat náhodou nebo osudem, je to jedna z nejvíc fascinujících věcí na tomto světě. Nikdy nevíte, koho potkáte zítra, třeba vašeho starého známého, kterého jste roky neviděli anebo někoho nového, kdo změní celý Váš život. Připadá mi neuvěřitelné, jak hranice mezi tím, koho potkáme a koho mineme, je tak tenká. Na obraze vidíme dvě postavy postava vlevo a vpravo (tentokrát se jedná o dvě odlišné osoby), každá z nich jde svou cestou, avšak nevidíme, jestli se jejich cesty střetnou nebo ne. Ten moment překvapení je nechán na divákovi a jeho fantazii. Ovlivní tento okamžik jejich cesty, budou ji mít pak společnou nebo každý odejde po své, aniž by zanechal stopu na té druhé?

⁷ RIEMANN, Fritz. *Základní formy strachu: typy lidské osobnosti, jejich vznik, charakteristiky a formy vztahů*. Vyd. 3. Praha: Portál, 2010, s. 14. Spektrum (Portál), 10. ISBN 9788073677008

Poslední z obrazů vyjadřuje touhu. Toužíme jít za lákavým světlem, a tak se snažíme překonat zeď, která nás od něj dělí. Občas se nelze dostat, k tomu, o čem sníme, zůstává to tak stále za zdí a jen v naší hlavě. Jindy se však k tomu světlu pracně probíjeme a s překvapením zjistíme, že to světlo bylo idealizováno, a tak znovu hledáme jiný svět, po kterém toužíme. Vzniká tak nekonečný koloběh touhy, po něčem, co nemůžeme v určitou danou chvíli mít. Myslím, že v tomto případě je patrné, že osoba se snaží dostat se přes zeď za lákavým žlutým světlem.

8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Umění dnes již nezná hranic. Během svých staletých dějin se rozvinulo do nesmírné rozmanitosti.⁸

Nemyslím si, že já bych ty hranice, někam posunula dál, nebo je překročila. Myslím, že nedokáži sama posoudit, jaký má tato práce pro daný obor přínos, jelikož nejsem nestranný divák. Můj pohled je příliš subjektivní, jsem schopna posoudit, jen jaký to mělo přínos pro mě.

Pro mě samotnou to má velký přínos, jako celé studium na této škole. Celé tyto tři roky, postupně se má malba posouvala, jak technika, tak znalosti ohledně výstavby obrazu. Teď ukončuji své bakalářské studium touto závěrečnou prací. Cítím, že začínám mít svou stylizaci a cíl kam se dál vyvíjet ve své tvorbě.

Svým způsobem každé umělecké dílo, které vznikne, má svůj přínos pro daný obor. Každý umělec je unikátní, hledá svou výtvarnou cestu, kterou se poté vyjadřuje. Může někoho občas zdánlivě připomínat, ale stále každé dílo kteréhokoliv umělce je

⁸ KRAUSSE, Anna-Carola. *Dějiny malířství: od renesance po současnost*. Vyd. 2. Praha: Slovart, c2008, s.119. ISBN 978-80-7391-056-3

originál a otevírá nám tak dveře do jeho světa umění. Stejně tak otevírám já dveře divákům k nahlédnutí do mého světa.

9 SILNÉ STRÁNKY

Za silnou stránku své bakalářské práce považuji, že to je poprvé, kdy jsem se odpoutala od reality a přesunula k více abstraktní formě. To mi poskytlo daleko větší prostor pro expresi mých pocitů a volnost při vyjádření mého imaginárního světa.

Jak se říká, člověk se nejdříve musí naučit zobrazit věrně realitu, aby ji pak mohl začít porušovat.

Cítím, že pomalu přecházím k něčemu, čeho jsem se ve svých obrazech snažila dosáhnout. Obrazy jsou o mé životní cestě, ale zároveň také vyjadřují mou uměleckou cestu, která se posouvá a mění.

10 SLABÉ STRÁNKY

Má silná stránka je zároveň i slabou. Myslím, že ohledně abstraktní formy mám ještě rezervy a dlouhou cestu poznání před sebou.

S každým obrazem, poznávám techniku více a více, narážím na komplikace, které se snažím zvládnout u dalšího díla, ale tam se naskytnou zase jiné... Cesta uměním je cesta, kterou jsem si zvolila a kterou bych neměnila, hodně jsem se naučila, ale ještě více se stále skrývá přede mnou a tak touto cestou kráčím dále a dále se učím.

11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

KUNDERA, Milan. *Nesnesitelná lehkost bytí: román*. Vyd. 2. V Brně: Atlantis, 2006, s. 51. ISBN 978-80-247-5298-3.

KONEČNÝ, Dušan. *Futurismus*. 1. vyd. Praha: Odeon, 1974, 63 s.

WELTONOVÁ, Jude. *Jak vnímat obrazy*. 1. vyd. Bratislava: Perfekt, 1995, 64 s. ISBN 80-852-6181-2.

LÖHKEN, Sylvia. *Introverti a extroverti: jak spolu vycházet a vzájemně se doplňovat*. 1. české vyd. Praha: Grada Publishing, 2014, 259 s. ISBN 80-85261-81-2.

RIEMANN, Fritz. *Základní formy strachu: typy lidské osobnosti, jejich vznik, charakteristiky a formy vztahů*. Vyd. 3. Překlad Eva Bosáková. Praha: Portál, 2010, 199 s. Spektrum (Portál), 10. ISBN 978-807-3677-008.

KRAUSSE, Anna-Carola. *Dějiny malířství: od renesance po současnost*. Vyd. 2. Překlad Jaroslava Krajná. Praha: Slovart, c2008, 128 s. ISBN 978-80-7391-056-3.

Příručka pro výtvarníky: úplný přehled malířských a kreslířských materiálů a technik. Čes. vyd. 1. Praha: Svojtka a Vašut, 1997, 256 s. ISBN 8071802883.

B) Internetové zdroje

http://cs.wikipedia.org/wiki/Frida_Kahlo

<https://www.youtube.com/watch?v=LZdfQXv57XI>

https://www.google.cz/?gfe_rd=cr&ei=QPw_Vam3E4Ou8wey9oDAAQ

<https://www.google.cz/>

<https://translate.google.cz/?hl=cs&tab=wT>

<http://www.koh-i-noor.cz/akrylove-barvy>

http://cs.wikipedia.org/wiki/Akrylov%C3%A1_barva

<https://www.gerhard-richter.com/en/art/paintings/abstracts/works-behind-glass-94>

12 RESUMÉ

My bachelor work is a series of 4 paintings. I would describe my theme as an *Inner Need to Express Oneself and Creative Process as a Path to Self-Expression of Introvert or Exhibitionist?* .

In this project is important the word path. Firstly it symbolizes the path of life. Secondly it symbolizes the art path how to express my feelings on canvas.

About the idea, I decided to express the most important moments which happened to me during the last year. Scenes are not specific. It just hints how I imagine those situations.

Moving figure is representing me (there is an exception in one painting where there is beside me also next figure - a stranger).

The space around is built with colorful surfaces, which are overlaping and creating new colours.

How I said before it is a series of four paintings and they are representing four situations.

First is about opening doors to the new world. Yellow shining is attracting us to come inside but on the other hand it can be dangerous. Everytime we start something new we cross the border from the old word and take a step into the new one. We are excited, but we never know what is ahead of us.

The second painting symbolises repetition. How we repeat things in our lifes without awerness. The left figure is in the past when she started to walk on the way. The right figure represents the present time. She sees, that she is returning back to the inception.

The third one is about how two people meet. Is it destiny or coincidence? It is not important anyway as it is one of the most incredible things in the world. We never know whom we will meet tomorrow - maybe an old friend or someone new who will change

our life. In the painting there are two persons each going through their own way. The question is if they will meet or they will just pass themselves without noticing each other. The answer belongs to the audience.

The last one is about „desire“. We desire to get over the wall where there is the world which we dream about. Sometimes we can not cross the wall, however sometimes we get over it. However than sometimes we find out that we idealised it before. So we start to search a new thing which we want to achieve. It is a neverending story of desiring for something which we can't actually have.

I was painting with acrylic paint, mainly from Umton together with other labels. It is painted on canvas.

Seznam příloh:

Příloha 1

Malba vlastní – „Já v Portu“

Příloha 2

Malba vlastní – „Akrobat“

Příloha 3

Malba vlastní

Příloha 4

Vlastní skici - ruce

Příloha 5

Vlastní skici - ruce

Příloha 6

Vlastní skici - ruce

Příloha 7

Vlastní skici – ruce - pastel

Příloha 8

Vlastní skici – ruce – pastel

Příloha 9

Vlastní skici – ruce - pastel

Příloha 10

Vlastní skici – ruce – malba +pastel

Příloha 11

Vlastní série fotografií – „Movement“

Příloha 12

Vlastní skici - malba

Příloha 13

Vlastní skici - malba

Příloha 14

Vlastní skici - malba

Příloha 15

Vlastní skici - malba

Příloha 16

Vlastní skici - malba

Příloha 17

Vlastní skici - malba

Příloha 18

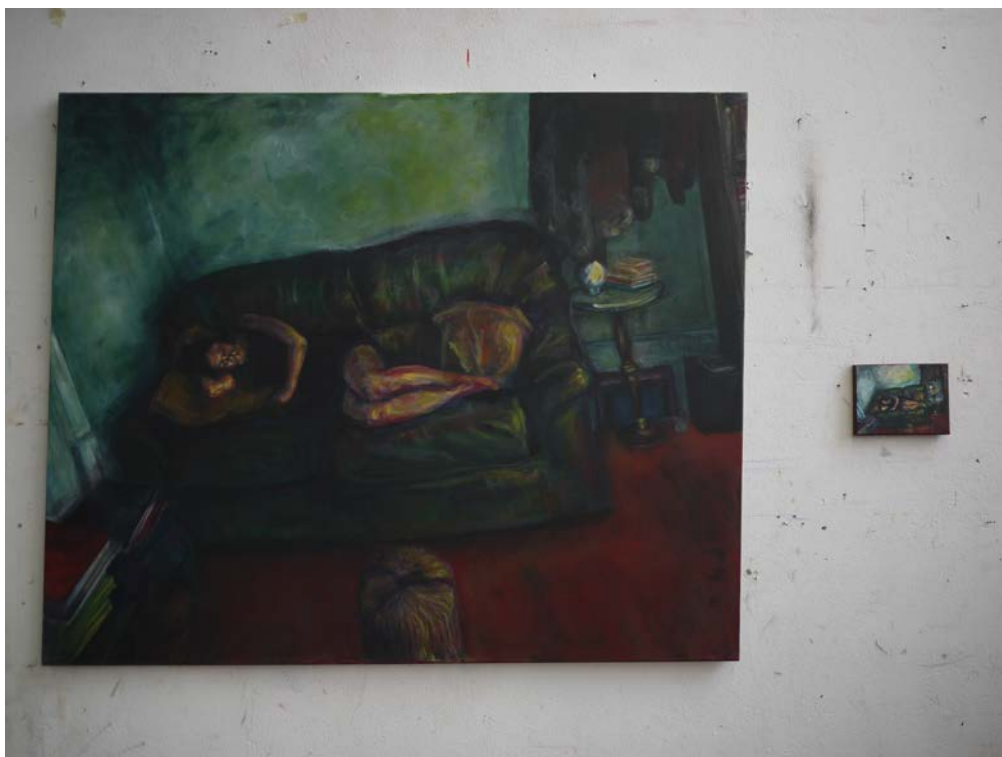
Vlastní skici – malba - proces

Příloha 19

Vlastní malby - proces

Příloha 1

Malba vlastní

Příloha 2

Malba vlastní

Příloha 3

Malba vlastní

Příloha 4

Vlastní skici – ruce

Příloha 5

Vlastní skici - ruce

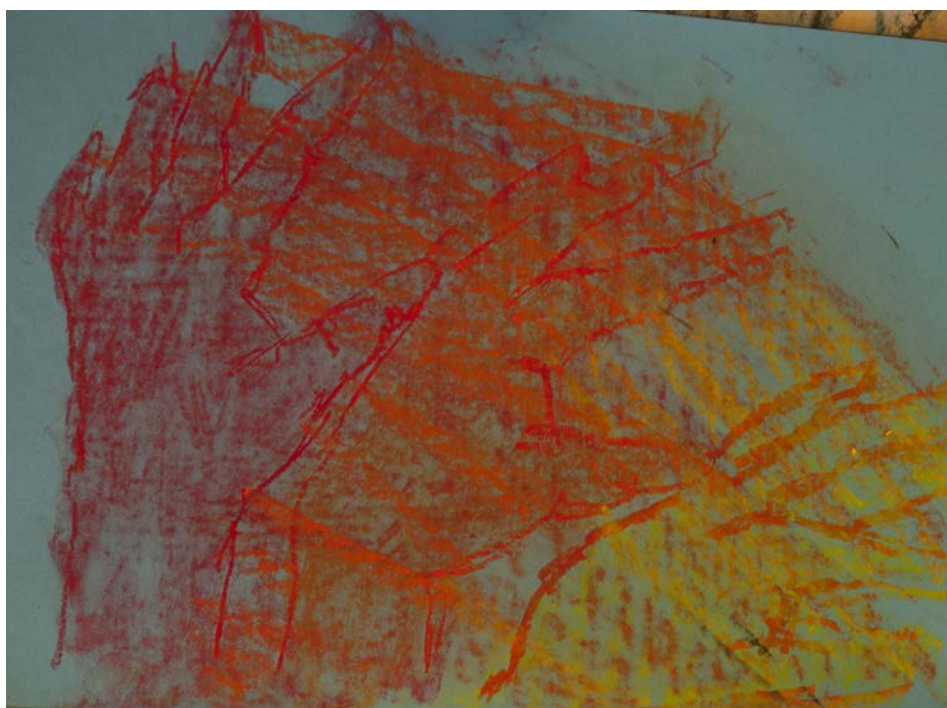
Příloha 6

Vlastní skici - ruce

Příloha 7

Vlastní skici – ruce - pastel

Příloha 8

Vlastní skici- ruce- pastel

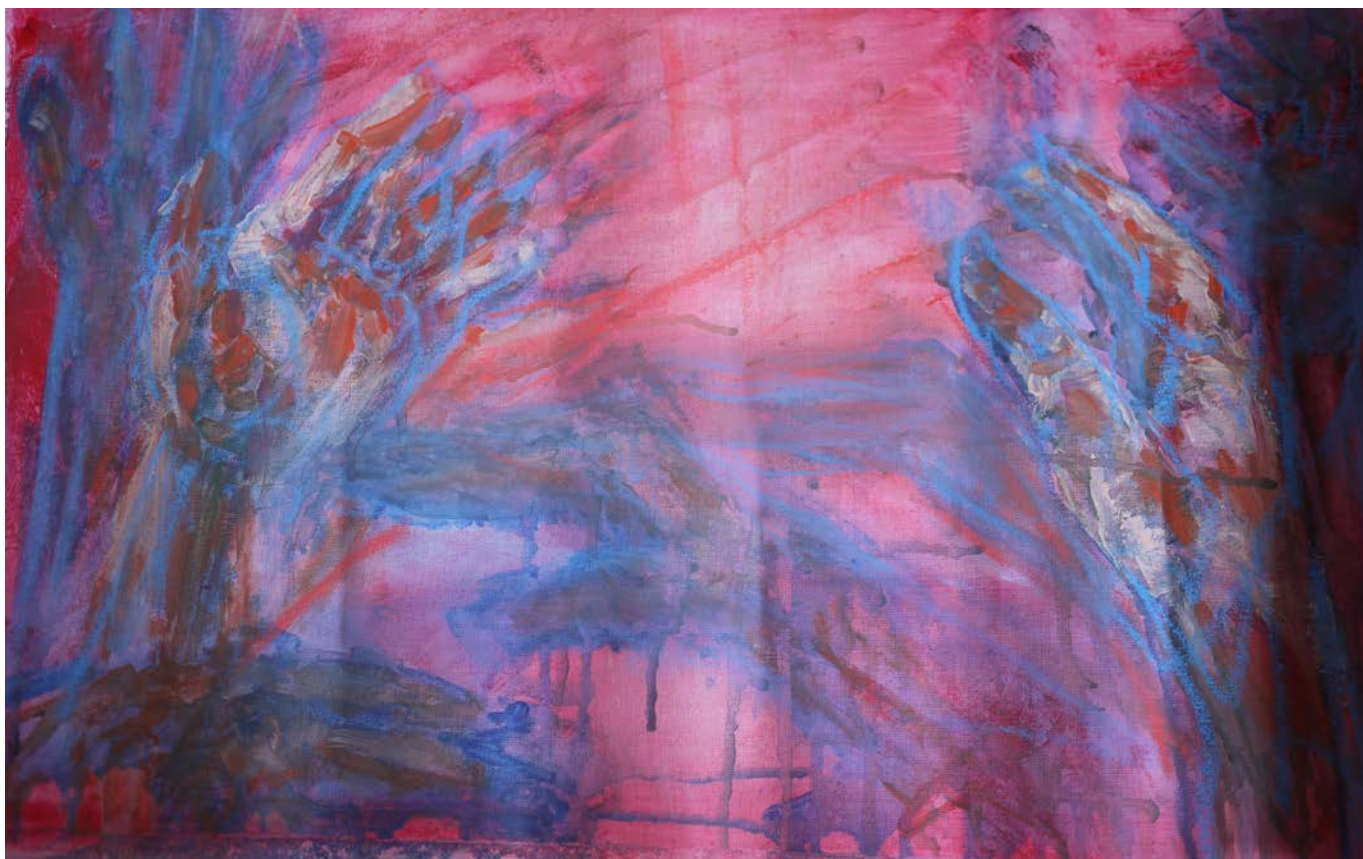
Příloha 9

Vlastní skici – ruce- pastel

Příloha 10

Vlastní skici – ruce- malba + pastel

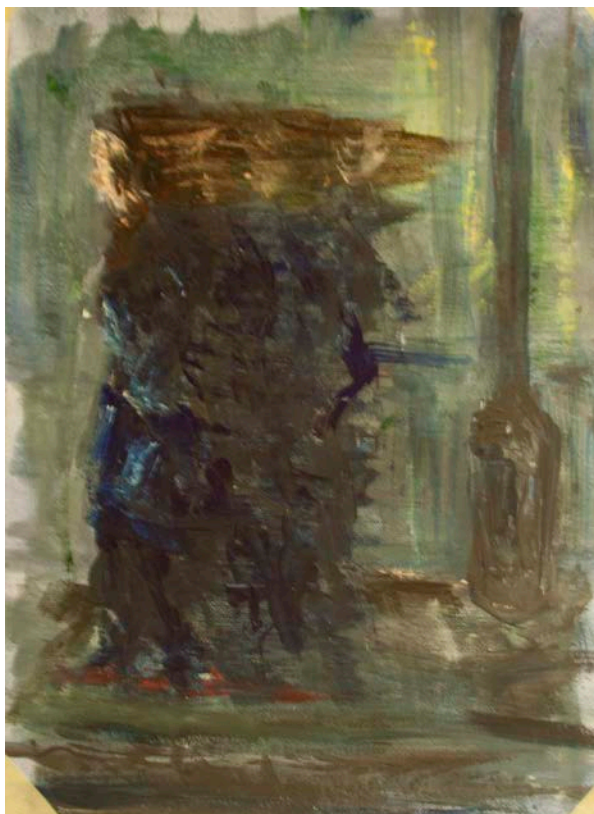
Příloha 11

Vlastní série fotografií – „Movement“

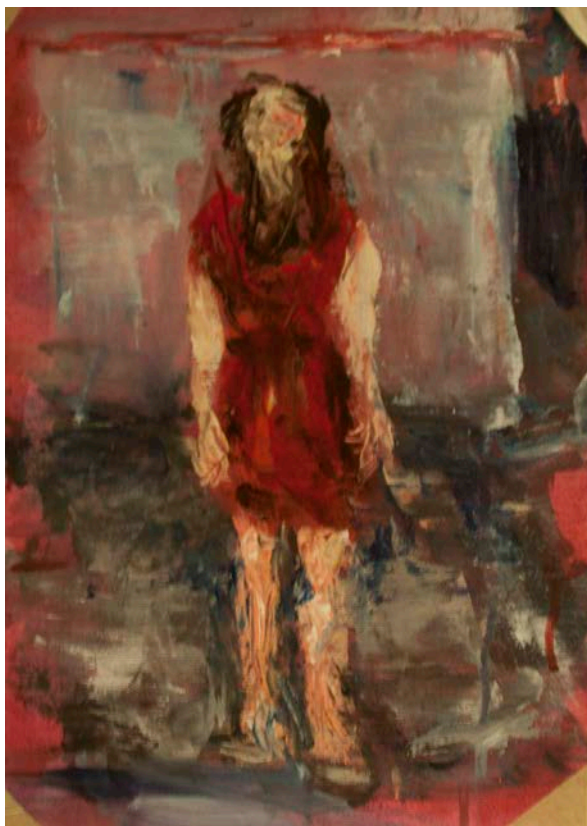
Příloha 12

Vlastní skici - malba

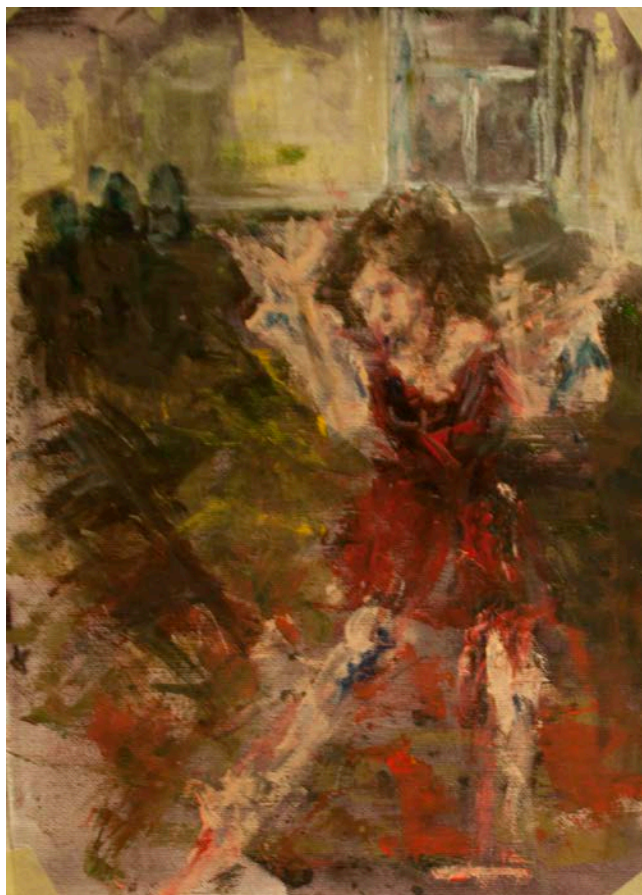
Příloha 13

Vlastní skici - malba

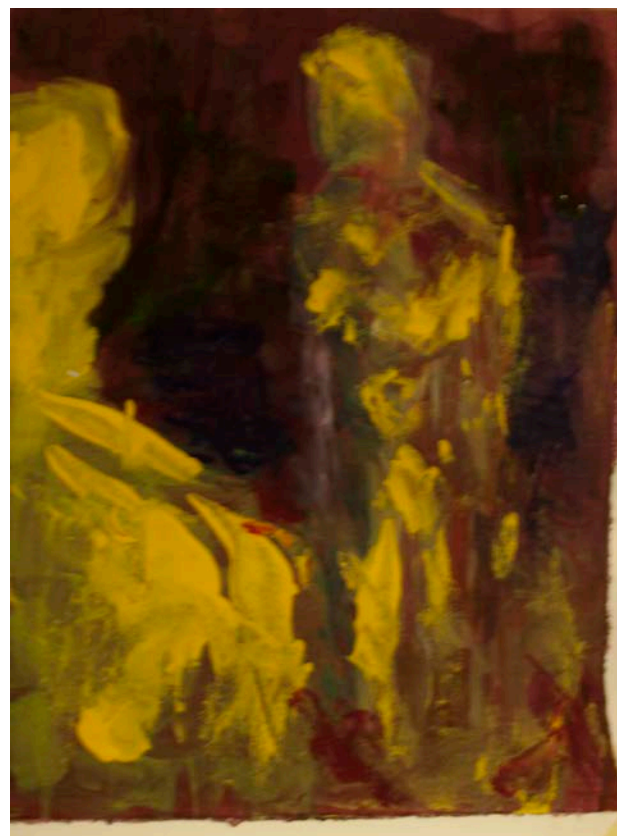
Příloha 14

Vlastní skici - malba

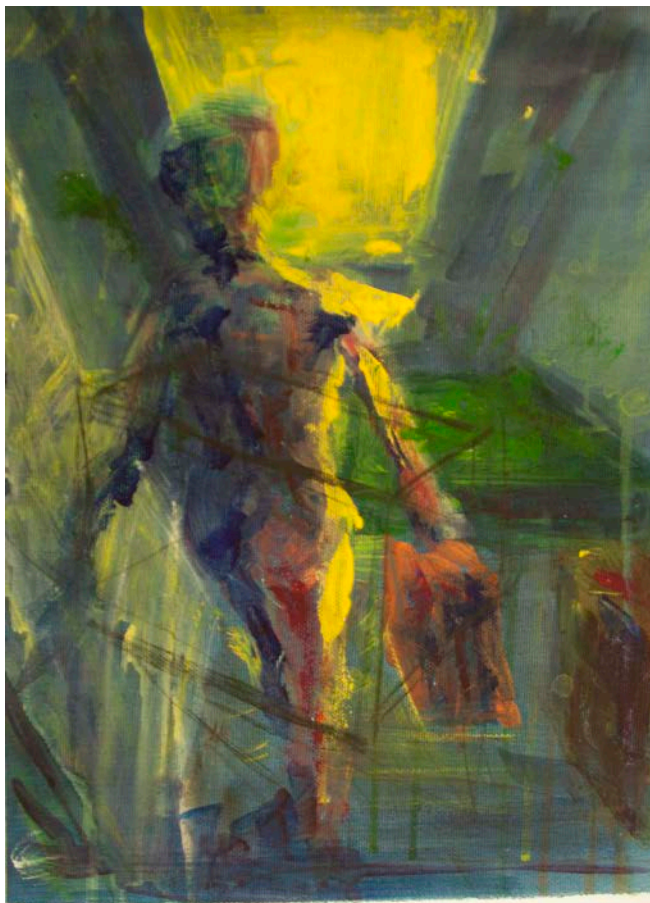
Příloha 15

Vlastní skici - malba

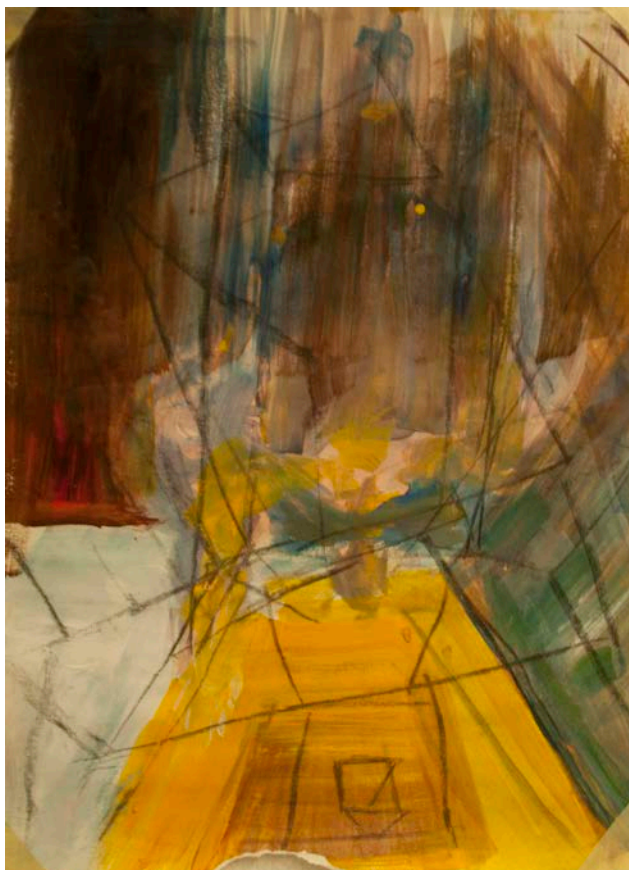
Příloha 16

Vlastní skici - malba

Příloha 17

Vlastní skici - malba

Příloha 18

Vlastní skici – malba - proces

Příloha 19

Vlastní malby - proces

